

MANIFEST 8 DE MARÇ 2005

DONES LLIURES PER SER I PER FER

Un any més celebrem el vuit de març, recordant totes les dones que al llarg de la història han fet camí cap a l'alliberament, i han treballat amb les feministes d'arreu que vivim i anem construint amb esperança i il·lusió un món millor per a totes i tots.

Pesa molt, és dolorós i és injust, viure la violència estructural del sistema capitalista i la violència contra les dones pròpia del patriarcat, i sabem que és difícil sortir del seu cercle. Portem temps analitzant aquests dos tipus de violència que es retroalimenten, perquè l'ordre patriarcal incideix en la violència estructural del sistema en detriment de les dones.

Per desgràcia coneixem totes les formes i manifestacions de la violència i podem fer-ne una llista inacabable: la de la pobresa, la de l'atur i la precarietat, la que es dirigeix contra la natura i la salut, la de la por, la de la guerra, la de la repressió, la de les relacions abusives, la de la coacció, la de la tortura, la de la violació, la de la mutilació, la dels maltractaments, la de l'assetjament sexual i laboral, la dels xantatges sentimentals, la del menyspreu i l'insult... totes exercides contra les dones individualment i col·lectivament, aquí i a tot el planeta.

Cada any, cada moment històric, té la seva concreció pel que fa a les necessitats i a les reivindicacions de les dones i cada 8 de març hem fet sentir la nostra veu exigint a les instàncies de poder els canvis legislatius, els recursos materials i personals... amb urgència. I volem especialment fer esment a l'exigència d'una societat lliure de violència contra les dones, al treball assalariat de qualitat, al reconeixement social del treball domèstic i de cura, i al desenvolupament de l'ordre mundial sense guerres. Certament cal que estiguem vigilants sobre aquests temes i molts d'altres, i que fem un seguiment de totes les mesures i propostes. La nostra exigència va més enllà, perquè també sabem que no només cal donar resposta a la urgència sinó que és essencial no perdre de vista el que és important. És important explicar que el nostre treball i reivindicació contra les discriminacions vers les dones passa per la construcció d'una societat diferent i no per l'equiparació de les dones al discurs i model masculí avui imperant.

Enfront de la violència contra les dones, violència que destrueix cossos, relacions i pràctiques encaminades a mantenir la vida, no hi ha llei que sigui capaç de donar valor al nostre sexe si les dones no

8 de març 2005

som reconegudes socialment. Enfront de la violència contra les dones nosaltres hi posem la llibertat: la llibertat femenina per ser i per fer en la riquesa de la diferència i de la pluralitat. La llibertat de donar sentit al nostre "ser dona". La llibertat de buscar qui som i què volem. La llibertat que necessita espais, espais de relacions i de pràctica entre dones per modificar el món existent, on sigui visible la nostra diferència. Només el reconeixement de les dones com a subjectes de ple dret respecte al nostre cos i a la nostra vida, respecte als nostres sentiments i pensaments i respecte a la nostra actuació pot aturar i fer fora la violència: en la nostra llibertat la violència no té espai. La llibertat és la nostra força.

Les feministes exigim ja un canvi de paradigma: cal posar, en el centre de la realitat personal i social, la vida i la llibertat de ser i de fer... volem viure com a dones lliures per ser i per fer ... sense por, sense violència!

Visca el 8 de març!

8 de març 2005